

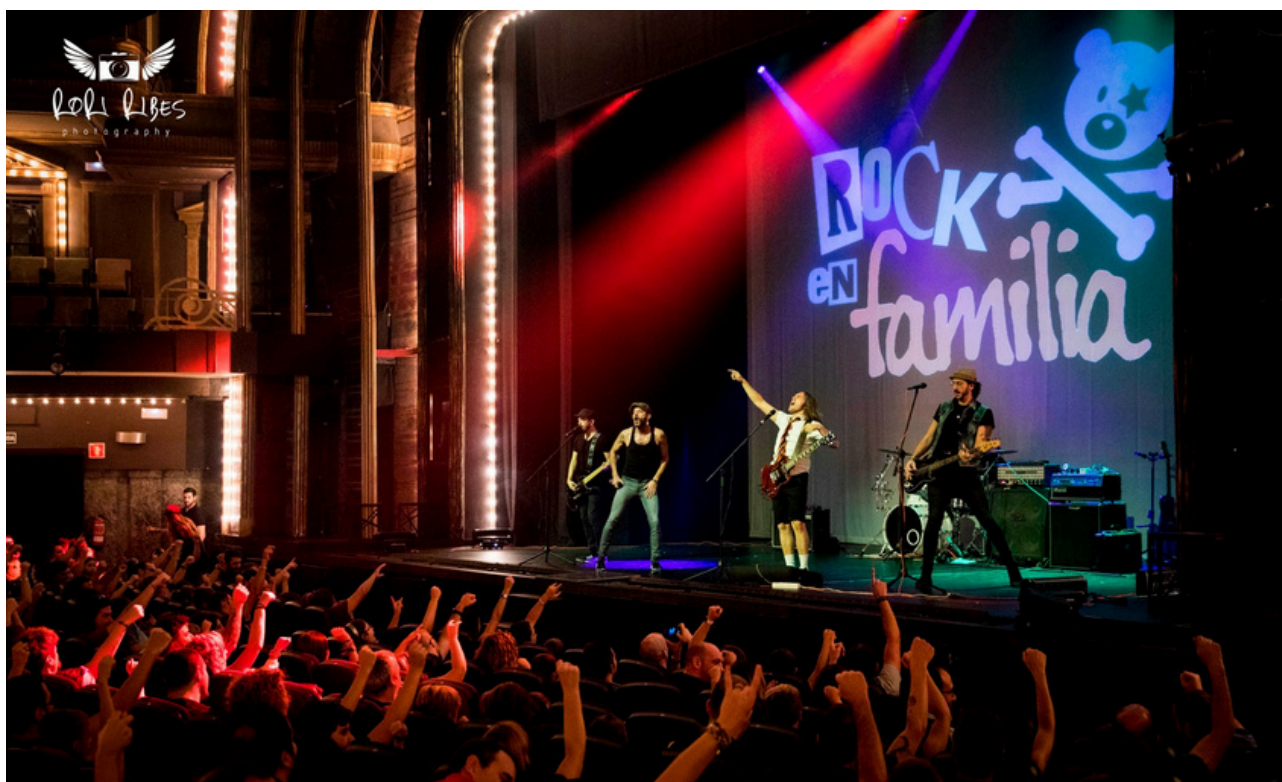
INTRODUCCIÓ

QUEEN és sens dubte el grup de rock més important de les darreres dècades. Ho és per les moltes cançons imperibles del seu repertori, que ja formen part del nostre llegat cultural, per la seva estètica cuidada, el seu gran so i pel talent únic de tots els seus membres, especialment el del seu carismàtic líder, Freddie Mercury.

DISCOVERING QUEEN pretén traslladar el llegat de la banda anglesa a tota una nova generació de joves mitjançant un espectacle amb el qual conèixer una mica més la seva història, les seves anècdotes més rellevants i les seves cançons més famoses.

Per fer-ho, la companyia s'acosta a Queen en llengua anglesa, narrant la seva trajectòria amb un llenguatge adaptat als més joves, facilitant així també la comprensió de les lletres de les seves cançons, quelcom fonamental per entendre la idiosincràsia de la banda i com ha influït en múltiples artistes posteriors i contemporanis.

1.1. LA COMPANYIA

ROCK EN FAMILIA L'any 2013 vam posar en marxa una idea amb la qual volíem acostar la música rock a un públic de totes les edats. Com a músics i com a pares, volíem compartir l'experiència de la música en directe amb els nostres fills i filles, i apropar-los a les cançons d'alguns dels artistes que, al nostre parer, són més importants per a la història de la música popular del segle XX. D'aquest desig va néixer la idea del projecte.

Des de llavors, hem ofert més de mil cinc-centes actuacions arreu d'Espanya, en les quals persones de totes les edats han gaudit i han après amb nosaltres de la música d'artistes com, és clar, Queen, però també AC/DC, Bruce Springsteen, The Beatles, Metallica, Iron Maiden, Nirvana, Héroes del Silencio, The Rolling Stones, Mecano i un llarg etcètera.

1.2. ELS NOSTRES ESPECTACLES

Els nostres espectacles es divideixen en dues parts:

A la primera, un contacontes narra de manera breu i divertida la història de la banda a la qual es ret homenatge en cada ocasió. Amb el suport d'imatges i amb un llenguatge apte per a totes les edats, descobreix la història i les anècdotes més interessants de l'artista o grup.

A la segona part, els millors grups tribut a escala internacional, fidels a les bandes originals tant en la música com en l'estètica i la posada en escena, realitzen una actuació en directe amb un repertori centrat en els seus èxits més populars.

Per descomptat, el volum de les actuacions s'adapta per no ferir la sensibilitat auditiva dels més petits.

2. PROPOSTES DE TREBALL PRÈVIES A LA FUNCIO

El conjunt de propostes que formen aquest bloc pretenen afavorir una recepció més rica i profunda del contingut de l'espectacle per part de l'alumnat.

D'acord amb el vostre criteri i la realitat concreta dels vostres alumnes, l'ús que pugueu fer dels diversos recursos d'aquest bloc ha de tenir com a objectiu principal una actitud de predisposició favorable de l'alumnat davant de l'espectacle.

Aquest bloc de recursos ha de servir, a més, per transmetre entre els alumnes les claus d'interpretació del context cultural i social contemporani al grup, de manera que puguin interpretar millor la idiosincràsia de l'estètica i de les cançons.

Us recomanem que abans d'assistir a la representació feu una escolta conjunta d'almenys algunes de les cançons que s'interpretaran, perquè els vostres alumnes estiguin familiaritzats amb elles i en gaudeixin més en directe.

2.1. QUEEN: BIOGRAFIA

QUEEN és una banda de rock britànica que va gaudir d'una gran fama des de mitjans dels setanta i durant tota la dècada dels vuitanta; l'espectacularitat i el dinamisme de les seves actuacions, així com la incorporació al rock de tendències jazzístiques, simfòniques i operístiques, van ser algunes de les claus del seu èxit, tan abassegador que els seus discos van continuar sent supervendes fins i tot després de la mort, el 1991, del seu líder, el cantant Freddie Mercury.

Creat l'any 1970, el grup estava format per Freddie Mercury (veu), Brian May (guitarra), Roger Taylor (bateria) i John Deacon (baix).

Els orígens de Queen es remunten a l'inici dels seixanta, quan el jove guitarrista Brian Harold May (nascut el 1947) va començar a tocar en un grup semiprofessional anomenat Smile. Coneixedor expert de diversos instruments de corda, May fins i tot dissenyava les seves pròpies guitarres.

Brian May va passar després a formar part d'una altra banda, anomenada Smile, amb la qual va editar un senzill. Inesperadament, Tim Staffell, el cantant de Smile, va abandonar la formació; per buscar-ne el substitut, els membres de Smile van decidir fer una prova al cantant del

grup Sour Milk Sea, que no era altre que Freddie Mercury, i que va ser ràpidament admès.

En aquella època, Freddie Mercury ja estava acostumat a aparèixer en públic i sobre l'escenari amb vestimentes cridaneres i atrevides. Freddie comptava amb una veu prodigiosa i amb prou coneixements de piano.

A tot això s'hi va afegir una base rítmica formada per John Deacon (nascut el 1951) al baix i la bateria de Roger Taylor (nascut el 1949). Va ser Mercury qui va convèncer la resta de la necessitat d'una refundació, començant per un canvi de nom; així, l'any 1970, va néixer Queen.

El grup va començar a gravar maquetes i la companyia discogràfica EMI, després de veure'ls actuar a Londres, es va interessar per ells. Ja el 1973, Queen es va tancar per primera vegada als Trident Studios de Londres per gravar el seu primer treball, Queen I, una demostració d'un rock agressiu, amb el so que a partir d'aleshores caracteritzaria la banda.

El va seguir, a principis de 1974, Queen II, en plena evolució i cerca de maduresa.

A Sheer Heart Attack, de 1974, va ser per a molts un àlbum de transició. El següent, A Night at the Opera, seria el disc que portaria Queen a l'estrellat i consagraria els seus membres com a dignes successors de The Beatles o The Rolling Stones.

El 1975, Bohemian Rhapsody va ser un èxit mundial. La diferència més notable respecte als treballs anteriors radica en la intervenció de tots els integrants del grup en la composició dels temes que integren l'àlbum, que anteriorment estava en mans de May i Mercury.

Els anys següents van ser una continuació d'èxits que van culminar amb la primera incursió al cinema de la banda, component l'any 1980 la banda sonora de la pel·lícula Flash Gordon.

El 1986 tornarien a formar part d'una pel·lícula, aquesta vegada Els Immortals, en la qual s'inclourien la majoria de les cançons del disc A Kind of Magic, del mateix any.

Després d'una gran gira mundial de presentació d'aquest disc, el grup va decidir prendre's un respir.

Després d'anys d'èxits continuats, l'últim LP d'estudi editat abans de la mort de Freddie Mercury, víctima de la sida el 1991, va portar el títol Innuendo.

L'any 1995 s'editarà un últim disc, ja pòstum, Made in Heaven.

A la mort de Mercury va seguir la retirada del baixista John Deacon el 1997, però no l'extinció definitiva de Queen.

Al desembre de 2004, Brian May i Roger Taylor van anunciar que la banda s'embarcaria durant el 2005 en una gira mundial en què el lloc de Freddie Mercury seria ocupat pel cantant Paul Rodgers, membre del grup Bad Company.

Tot i que l'èxit de la gira va ser rellevant, la col·laboració amb Paul Rodgers va finalitzar el 2009.

Però tampoc això va significar el final de Queen: el 2011, Brian May i Roger Taylor es van unir al vocalista nord-americà Adam Lambert per crear Queen + Adam Lambert, banda que segueix activa actualment.

2.2. QUEEN: CONTEXT HISTÒRIC

L'època de mitjans dels anys 70 va constituir un punt d'inflexió en la història de l'"estat del benestar britànic", un concepte encunyat a finals de la dècada dels quaranta després de la implantació de diverses reformes socials que donarien pas a trenta anys de prosperitat i ocupació, regits pels valors de llibertat, igualtat i justícia social.

Una de les principals conseqüències de l'estat del benestar i del creixement econòmic resultant va ser l'augment desorbitat del consum. A principis de la dècada dels 70, la meitat de les famílies britàniques tenien cotxe i casa pròpia, dos terços tenien rentadora, tres quartes parts frigorífic i nou de cada deu famílies tenien televisió.

L'Estat cuidava dels treballadors llogant-los habitatges a preus assequibles i oferint ajudes especials als pensionistes, les mares solteres, les famílies nombroses i les llars amb ingressos baixos. L'esglaó existent entre la classe mitjana i la classe treballadora es va reduir notablement durant aquells anys.

La distribució de la riquesa es va tornar progressivament més uniforme, i ambdós grups podien accedir a comoditats i activitats d'oci similars.

Tanmateix, aquesta època de creixement també va tenir un impacte negatiu en la societat. Tot i que la classe treballadora disposava de més diners i es podia permetre més vacances i luxes materials, les seves activitats d'oci es mantenien inalterables, i el sistema educatiu meritocràtic del país mantenia els habitants subjectes a feines precàries i mal remunerades que els impedien accedir als productes que ells mateixos fabricaven.

En definitiva, la despesa social desmesurada i el consum massiu van ser identificats com les principals causes de l'ensorrament de la Gran Bretanya, i a la dècada dels setanta les bases de l'estat del benestar van començar a ser criticades. El govern va intentar limitar els salaris, cosa que va desencadenar una gran quantitat de vagues i manifestacions.

D'altra banda, a principis de la dècada va tenir lloc la gran crisi del petroli, i els preus de les matèries primeres es van duplicar sobtadament, fet que va provocar una greu crisi energètica al país. Com a conseqüència d'aquesta crisi petrolera i de les dures vagues mineres, es va implantar una setmana laboral de tres dies basada en la limitació del consum energètic, amb l'objectiu d'optimitzar les reserves de combustibles fòssils i fer front a la inflació, que generava tant malestar social com vagues.

Aquest estat d'agitació i de vagues va provocar un gran nombre d'enfrontaments amb la policia. A més, a partir dels anys seixanta, el país havia anat perdent totes les seves colònies, fet que va provocar diverses onades d'immigració. El racisme policial, en el seu punt àlgid, va donar lloc a divisions encara més radicals dins la societat.

A finals de la dècada, les revoltes pels drets civils infestaven les zones urbanes, sobretot entre el National Front, un partit ultraconservador, i diversos comitès antifeixistes i antiracistes. Aquest període de polítiques polaritzades també va ser testimoni de multitud de protestes extremes, com la campanya de bombardejos portada a terme per l'Angry Brigade entre 1970 i 1972.

Tanmateix, el grup terrorista per excel·lència de la dècada va ser l'IRA, a qui se li van atribuir una quarantena de bombardejos i una gran quantitat d'incidents mortals.

Després d'una sèrie de canvis en el govern i de noves eleccions, el 1979 Margaret Thatcher va acabar arribant al poder, fet que va donar pas a una llarga etapa de transformacions.

El seu govern va significar la reducció de la despesa pública i dels impostos, el tancament de les indústries no rendibles i, sobretot, la dissolució dels sindicats, entre altres reformes àmpliament criticades per la joventut i pel sector més progressista de la societat anglesa.

2.3. QUEEN: CONTEXT MUSICAL

En les dues dècades prèvies a 1970, la música popular, igual que la societat, estava experimentant molts canvis. El rock era el gènere amb més implicacions polítiques i socials.

Als seus fonaments hi havia el moviment folk nord-americà, considerat una música del poble, creada per i per al poble, i que per tant no només estava en contra, sinó que semblava immune al sistema de producció i consum capitalista.

Amb el pas dels anys, el rock va anar perdent el seu paper rellevant com a forma d'expressió a causa de la paradoxa entre el missatge contracultural que originalment transmetia i el gran negoci que estava generant dins la societat capitalista.

Així, el gènere musical va anar evolucionant i, a poc a poc, es va dividir en multitud de subgèneres que responien a aquesta paradoxa sortint dels canons establerts del rock, entre ells el punk i el rock progressiu.

Entre 1960 i mitjans dels anys setanta van sorgir una gran quantitat de grups musicals. D'una banda, bandes com The Beatles, The Who, ABBA o Queen omplien els estadis i eren

coneguts internacionalment. D'altra banda, alguns grups de rock s'havien allunyat del que era convencional, intentant portar el gènere per camins més complexos i evocadors. Així neix una sèrie de bandes que es cataloguen dins d'un nou gènere: el rock progressiu. Grups com King Crimson, Yes o Pink Floyd.

Mentrestant, grups i artistes nord-americans com The Velvet Underground, The Stooges o Patti Smith desenvolupaven un so més cru i directe que altres artistes intentarien imitar, fet que derivaria en la creació de nous grups com Ramones o The Dictators, ja anomenats com a punk.

Quasi al mateix temps, al Regne Unit, bandes de joves replicaven el so i l'estètica d'aquests grups, donant lloc a bandes tan importants per al punk com Sex Pistols o The Clash.

Així, el punk esdevenia una reacció contra la societat de l'època i contra el so més elaborat del rock progressiu, apostant per una estètica molt més crua i provocadora.

Aquests dos moviments, tots dos sorgits del rock més primitiu però amb importants diferències estilístiques, es convertirien en els més rellevants de la dècada dels setanta a Anglaterra.

Ja a començaments de la dècada dels vuitanta, com a reacció al punk i com a reflex d'una nova realitat més optimista i hedonista, sorgeixen nous estils musicals com la música disco, creada per al gaudi del públic que omplia les discoteques de l'època. Cançons amb ritmes marcats, compostes principalment per ballar, centrades en la recerca del plaer i l'evasió de la realitat.

Tots aquests estils, d'una manera o altra, serien importants en l'evolució musical de la trajectòria de Queen, sempre original i única en la seva espècie.

2.4. ACTIVITATS D'APRENENTATGE

2.4.1 Quins d'aquests instruments són més antics i quins són més moderns?

- Piano clàssic o teclat electrònic

- Guitarra clàssica o guitarra elèctrica

2.4.2. Identifica en aquesta imatge els següents instruments:

Guitarra elèctrica – Baix elèctric – Bateria

2.4.3. Activitat col·laborativa.

Escolteu la cançó de Queen We Are the Champions i identifiqueu els diferents instruments que apareixen, en ordre d'aparició.

2.4.4. Llegeix la lletra del tornada mentre escoltes la cançó i canta alhora que Freddie Mercury.

We are the champions - my friends
And we'll keep on fighting Till the end
We are the champions
We are the champions
No time for losers
'Cause we are the champions of the World

2.4.5. Tradueix el tornada de We Are The Champions.

2.4.6. Identifica el subjecte, el verb i el complement en la frase We Are The Champions.

2.4.7. Treballeu en grups de 4 i escriviu, sense consultar cap font, els grups de rock dels quals heu sentit parlar.

2.4.8. A Bohemian Rhapsody, una de les cançons més famoses de Queen, el grup canta una part *a cappella*. Saps què vol dir?

3. Propostes de treball posteriors a l'espectacle.

3.1. Ara que ja coneixes les cançons més famoses de Queen, reconeixes alguna pel·lícula on aparegui una cançó de Queen? Busca tres exemples.

Possibles respostes: *Flash Gordon* (tota la banda sonora), *Happy Feet: Trencant el gel* (Somebody to Love), *Pixels* (We Will Rock You), *Shazam* (Don't Stop Me Now), *Sonic* (Don't Stop Me Now).

3.2. Quins instruments musicals has reconegut en l'actuació? Enumera'ls.

3.3. Queen incorpora elements del rock, folk, òpera, blues i pop. Busca informació sobre les característiques de cada estil.

3.4. Per què creus que Queen s'han convertit en símbols universals de la música?

3.5. Durant els anys 70 i 80, hi havia altres estils musicals que estaven en plena actualitat. El punk i el rock progressiu eren molt importants. Escolta la cançó dels Sex Pistols I Love Rock 'n Roll i escolta Fallen Angel de King Crimson. Analitza les diferències entre les dues cançons, i entre l'estètica dels Sex Pistols i la de King Crimson.

Sex Pistols

King Crimson

3.6. Un altre dels estils que van sorgir durant la carrera de Queen és la música disco. Reprodueix la cançó Le Freak de Chic i comenteu en grups si veieu influències d'aquest estil en la cançó de Queen Another One Bites The Dust.

4. Objectius didàctics generals potencials

L'espectacle Discovering Queen té objectius d'aprenentatge que pertanyen tant a la categoria de Primera Llengua Estrangera com a Educació Artística, en els tres cicles d'Educació Primària. No obstant això, la manera com s'aborden els continguts difereix d'un cicle a un altre, i per això estan dividits com segueix:

4.1. Cicle inicial

Interès per escoltar cançons, contes i produccions tradicionals o actuals en altres llengües o altres llengües de l'entorn desconegudes, així com interès per percebre les semblances i diferències.

L'espectacle Discovering Queen ofereix un marc estimulant i adaptat per potenciar l'interès per la música i per l'idioma anglès.

Interès i curiositat per participar en manifestacions artístiques que ofereix el seu entorn: audicions, dansa, espectacles, festes tradicionals.

Discovering Queen també ofereix un entorn interactiu per desenvolupar aquest interès i curiositat.

Realització de danses, exercicis corporals i jocs motrius acompanyant seqüències sonores, cançons i obres musicals. Això es treballarà durant l'obra mateixa, on es demanarà als alumnes que acompanyin amb seqüències musicals la música de Queen.

Incorporació i utilització progressiva de la terminologia que s'usa en la pràctica i la vivència de la dansa i la música.

Els exercicis 2.4.1, 2.4.2, 2.4.7, 2.4.8, 3.2 i 3.3 treballen aquesta habilitat.

4.2. Cicle mitjà

Reproducció i memòria de textos orals com cançons, poemes, rimes, amb acompanyaments d'elements no verbals que ajudin a la comprensió.

Els exercicis 2.4.3 i 2.4.4 tenen aquest objectiu.

Ús de les estructures pròpies de la llengua estrangera en les produccions orals.

L'exercici 2.4.4 treballa aquesta habilitat.

Comprensió de missatges quotidians d'intercanvi social: saludar, acomodar-se... Missatges d'ús freqüent a l'aula, com la data, el temps. Informacions personals sobre gustos, habilitats, sentiments, característiques físiques, rutines... entre d'altres.

Es treballarà a través del cuentacuentos en anglès, que interactuarà amb els alumnes amb salutacions i preguntes sobre els seus gustos musicals.

Associació de grafia, pronunciació i significat a partir de models escrits i expressions orals.

Aquest objectiu s'aconsegueix mitjançant els exercicis 2.4.4 i 2.4.5.

Ús d'habilitats i estratègies per aprendre nou (repetició, lèxic, expressions i estructures, memòria, associació, utilització de suports multimèdia) de forma individual però també en grup.

L'exercici 2.4.4, així com la participació cantant en el propi espectacle, compleixen aquest objectiu.

Reconeixement de petites formes musicals, qualitat de so, instruments i formacions instrumentals i vocals en peces musicals.

L'exercici 2.4.3, el 3.5 i el 3.6 compleixen aquesta funció. Percepció que a través de la implicació i de la constància s'arriba a la satisfacció en la comprensió, interpretació i creació artística.

Inculcar aquest valor forma part de la feina del contacontes a la primera part de l'espectacle.

4.3. Cicle superior

Valoració i participació cultural i lingüística:

- Valoració positiva de les activitats culturals i lingüístiques on s'usa la llengua estrangera, i participació activa en elles.
- Discovering Queen proporciona un entorn estimulant i adaptat per fomentar l'interès per l'anglès.
- Reconeixement i valoració de produccions tradicionals (rimes, cançons, contes, llegendes, textos orals i escrits) i actuals (dibujos animats, pel·lícules, recursos multimèdia).

- Les cançons de l'espectacle són clàssics musicals reconeguts.
- Valoració de l'ús de la música en mitjans de comunicació i produccions audiovisuals (**exercici 3.1**).
- Reconeixement de petites formes musicals, qualitat de so, instruments i formacions vocals i instrumentals (**exercicis 2.4.3, 3.5 i 3.6**).

Incorporació i utilització progressiva de les terminologies pròpies dels llenguatges artístics: grafia musical convencional en la lectura, interpretació i creació de partitures, terminologia musical i terminologia pròpia de la pràctica i vivència de la dansa.

Es treballa la terminologia musical als **exercicis 2.4.1, 2.4.2, 2.4.8 i 3.2**.

Percepció que, a través de la implicació i la constància, s'arriba a la satisfacció en la comprensió, interpretació i creació artística.

Inculcar aquest valor forma part de la tasca del contacontes a la primera part de l'espectacle.

Apreciació d'algunes característiques (formes, materials i tecnologies) en la creació d'objectes i d'imatges que han canviat o es mantenen al llarg del temps.

L'exercici 2.4.1 té aquesta finalitat.